

Filliouxi, Lafont.

Vilassar (Tomás). Vilanova y Calafell (Samá).

Fricheri, Lafont.

Vilanova y Calafell (Samá).

NOTES GEOLÓGIQUES

L'ANATASA A CATALUNYA

En la sessió corresponent a n'el passat mes d'Octubre, varem donar compte de haber trobat en una cuarçita l'*Anatasa* cristallisada, presentantne un exemplar pera que pogués ser examinat per els consocis. Crech que val la pena d'anyadir dos paraules a l'escueta nova donada. L'*Anatasa*, oxit de titano, es un mineral qu'es presenta rarament a la naturalesa: Don Salvador Calderón en la seva obra «Los Minerales de España» no la cita ab certesa en cap lloch d'Espanya, inútil es dir, que no se había senyalat a Catalunya. La localitat exacta de sa troballa es Gotiell de Hornos, aprop de Viella, en la Vall d'Aran. Com els consoçis pogueren veurer, se presenta en petits cristalls d'un blau fosch, entre mitj de cristallets trasparens de cuars, implantats sobre una cuarçita.

SOBRE LA SOPOSTA TROVALLA DE L'HIDROCINCITA Y LA SMITHSONÍTA A CAN MARGARIT (TERME DE GAVÁ)

En la sessió celebrada en el passat mes de Mars per la secció d'aquí Barcelona de la «Real Sociedad Española de Historia Natural», segons consta en el seu BUTLLETÍ, del següent mes d'Abril, se doná compte de que en una excursió feta per alguns dels socis d'aquella, se habían trobat, per primera vegada, aquells dos minerals en el lloch avans citat. Haventse pogut adquirir alguns troços dels minerals que com a tals se habían

recullit, cregué convenient practicarne un detingut anàlisis, puig que desde el primer moment, ni per el seu aspecte físich, ni per la seva densitat, me paregueren ser minerals de zinc; y, efectivament, per mes que buscá el zinc en tots els exemplars que pogué adquirir, no'l trobá en cap d'ells, trobant unicament, com a metalls, l'alumini, el ferro y vestigis de coure, tant en els exemplars d'aspecte resinós, com en els de vetas verdes y en els trossos blanchs mate, y el calci en forma de carbonat recubrint un mineral terrós compost d'argila ferruginosa. Pera l'anàlisis varex seguir la marcha ja tradicional de Fresenius: al disoldres en l'àcid clorhídric, quedá sílice gelatinosa; entran en el segon grupo, o sia dels solfurs insolubles, en el sulfur amoniach, trobá el coure; y en el del sulfur amónich, trobá l'alumini y el ferro y cap més metall; y com me donaren ayga en el tubo, se tracta en realitat d'un silicat hidratat d'alumini ab una petita quantitat de ferro y vestigis de coure; o sia de l'*Alofana*; parescuda a lo que no fá gaire trobá en Sta. Creu d'Orde, de la que s'en dona compte per el consoci senyor Tomás, en nota publicada en nostre BUTLLETÍ; y molt semblant a una que recullida en el Turó de Montcada, ja fá temps, se había prés per la varietat de sílice hidratada anomenada *Resinita* y que al analisarla me resultá ser també *Alofana*.

Barcelona, Novembre de 1912.

JOAQUIM FOLCH Y GIRONA.

BIBLIOGRAFIA

Monographie des «Terratremols» de la Region Catalana par O. Mengel. (Bulletin de la Société Ramond, 1.er semestre 1909; 20 págines).

Conté un curiosíssim registre dels terratremols ocorreguts à Catalunya desde el que cità vagament el bisbe Gregori de Tours en sa *Historia Francorum* com observat als Pirineus l'any 580, fins à la repercusió à Perpinyá, lo 28 de desembre de 1908 del gran terratrémol de Messina.